

τοῦ περιηγουμένου, ὅτε μὲν ἐν τῷ ἐπισήμῳ σχήματι τοῦ μωαμεθανικοῦ πολιτισμοῦ, ὅτε δὲ τοῖς φανταστικοῖς ἐνδύμασι τοῦ Βράμα.

Άλλα προσαγορεύσωμεν ἡδη τοὺς θόλους τῆς Ιερᾶς πόλεως, τῆς πόλεως τῶν Βραχμάνων, τοῦ Βενερές, καὶ σταματήσωμεν εἰς τὴν συρρόην τοῦ Γάγγου καὶ τοῦ Ιούνα ποταμῶν.

Ἐκεῖ ἔγειρεται τὸ ἀνάκτορον καὶ τὸ φρούριον τοῦ Ἀλλαγαθᾶδ, ὅπερ ἐκτίσθη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ιστροῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀκβάρου τοῦ Μεγάλου. Ή παροῦσα εἰκονογραφία παριστᾷ ἐν περίπτερον τοῦ παλατίου, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ ὠκοδομήσατο ὑπὸ τὰ ὑψηλὰ τείχη τοῦ φρουρίου. Τὸ παλάτιον τοῦτο θεωρεῖται δικαίως ὡς τὸ ὡραιότερον δεῖγμα τῆς μωαμεθανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Αἱ εὐρύχωροι στοιχοὶ, αἰτινες στηρίζουσιν αὐτὸν, εἰσὶ κεκοσμημένοι ὑπὸ πλουσίων γλυφῶν, οἱ μιμαρέδες του προεξέχοντες τῶν θύλων, τοξεύονται εὐθαρσῶς πρὸς τὰ ὕψη, τὰ τείχη κατατέμονται διὰ λεπτοτάτων ἀράβουργημάτων, καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἀνέπτυξε πάσας τὰς ἐμπνεύσεις τῆς φαντασίας.

Τὸ περίπτερον φοιδομηθῆ δι' ἴδιαιτέρας ὅλως ἐπιστασίας, καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστούργημα τῆς λεπτοτέρας τέχνης. Άλλ' ἡδη ὑπάρχει παραμεμορώμενη ἐκ τῆς ἴδιοτροπίας νακίπη τινος, διτοις τὸ 1789 ἐφαντάσθη νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὸ Ἀλλαγαθᾶδ εἰς Δόκνον τὴν κατοικίαν του, μικρὸν τινα πύργον ἐκ μαρμάρου, ψφούμενον ὑπεράνω τοῦ περίπτερου, εἰς τὸ κέντρον αὐτὸν τοῦ δώματος.

Άλλ' ὅμως καὶ ὅποιαι ἡδη φαίνονται αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ Ἀλλαγαθᾶδ εἶναι ἀξιοθέατοι, ἡ δὲ φυσικὴ καλλονὴ τῆς τοποθεσίας ἀρμόζει ἐντελέστατα πρὸς τὴν κομψὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ παλατίου. Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν μιναρέδων τὸ ὅμμα καθορᾷ τὸν μεγαλοπρεπῆ ῥοῦν τοῦ Γάγγου, διτοις ῥέει μετὰ βραδύτητος ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ὁγθῶν του. Η πεδιάς εἶναι κατάστρωτος ὑπὸ σκηνῶν καὶ κωυῶν· πολυάριθμα πλοιάρια σταθμεύουσιν εἰς τὴν συρρόην τῶν δύο ποταμῶν· ἐπὶ τῶν ὁγθῶν τοῦ Γάγγου διακρίνει τις ἐν μέσῳ τῆς πυκνῆς χλόης τῶν δένδρων τὰς στέγας πολλῶν γάτ, ἐν οἷς οἱ Ἰνδοὶ ἔρχονται καὶ ἀποθήνουσιν, ἵνα τὰ σώματα αὐτῶν βυθισθῶσι πάραυτα καὶ ἀγνισθῶσιν εἰς τὰ Ἱερὰ ὄδατα.

ΑΙΔΑΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Θέλεις νὰ γίνης ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐτυχής;

Προσπάθησε ν' ἀπλοποιήσῃς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ζωὴν σου.

Μὴ πορεύου ἐπιδιώκων πολλοὺς συγχρόνως σκοπούς. Γύμναζε τὸν νοῦν σου νὰ ἐκλέγῃ τὸ καλλτερον, δηλαδὴ τὸν σκοπὸν τὸν δοποῖον αἱ συμβουλαὶ τῶν ἀγαπόντων σε, αἱ περιστάσεις, αἱ δυνά-

μεις σου, σοὶ δεικνύουσιν διὰ τὸν φύσει προσφορῶτερον. Εὐλέξας δὲ, ἐπίμενον ἐν τῇ σταθερῇ θελήσει τοῦ νὰ ἐπιτύχῃς αὐτοῦ. Τείνον πρὸς αὐτὸν οὐχὶ μὲν βιαίως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νωθρῶς, καὶ διὰ μόνων τῶν μέσων τὰ δοπικὰ ὑπαγορεύεις συνειδήσεις καθαρά, μίαν μόνον βαδίζων ὁδὸν, τὴν εὐθυτέραν.

Ἐφ' ὅσον ἔξαρτάται ἀπὸ σοῦ, μὴ ὑπόφερε ἐν τῷ ψυχῇ σου μακρὰς ἀθενχιστηταῖς τὰ πνεύματα τὰ περικυλούμενα ὑπὸ ἀνακρασμῶν ἀλληλοδιαδόχων καὶ ἀστάτων, ἀδύνατον νὰ εύτυχήσωσι ποτέ. Ἐξέταζε προσεκτικῶς πάσας τὰς ἀμφιβολίας σου, οὐδὲ ἀφινέ τινα νὰ παρέλθῃ, ἀν μὴ ἔξαντλήσης πάντα τὰ πρὸς διασκέδασιν καὶ καταστολὴν αὐτῆς μέσα, καὶ οὕτω βάδιζε εὐθὺν πρὸς τὸ λόγον.

Τὰς δὲ ἐπιθυμίας καὶ τὰ πάθη σου περιόριζες ὅσον ἔνεστι καὶ σμίκρυνε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Δράττου τοῦ πελέκεως καὶ τὰς παραφυάδας πάσας περίκοπτε, δὲ χρόνος ἐν τάχει συνουλώσει τὰς ἐπωφελεῖς ταύτας πληγάς.

Μὴ ζήτει τὰς ἡδονὰς καὶ εὐχαριστήσεις ἄλλοις που ἡ εἰς τὰς ἀπλάς, βαθείας καὶ αἰώνιους πηγάς. Άγαπα τὴν φύσιν, διότι εύτυχής διτοις δὲν πάνει θαυμάζων τῶν ἔξοχῶν τὴν ὡραίαστην καὶ τῶν δασῶν, τὰ θαυμάτια τοῦ φωτὸς καὶ τῶν νεφῶν, τὸ ἡρεμον ἀπάγγασμα οὐρανοῦ ἀστερόεντος! Μὴ ἀγάπα οὔτε ἐν ταῖς τέχναις, οὔτε ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἡ τὸ ἀληθῆς ὡραίον. Καλλιέργει ἐν σοὶ τὰς γενναῖας τοῦ νοὸς ἀπορίας. Δέσποιζε μετ' ἔμφρονος σεβασμοῦ τῆς μυστηριώδους ἐστίχης τοῦ διὰ τὸ ὡραίον, τὸ ἀληθὲς, τὸ δίκαιον ἐνθουσιασμοῦ. Ἐνταῦθα δὲ ἀληθῆς καὶ ἀνεξάντλητος ἡμῶν πλοῦτος.

Φίλους δὲ ἔχει εὐχαρίθμους. Μάνθανε νὰ ὑπομένῃς τὰς ἀδυναμίας αὐτῶν, ώς ἐκεῖνοις ἐν ἀγνοίᾳ σου ὑπομένουν τὰς σάς, καὶ εἰλικρινῶς μὲν ἀγάπα αὐτούς, ἔσο δὲ πιστὸς αὐτοῖς, διότι τῆς εύτυχίας ή βάσις ή μᾶλλον ἀκράδαντος καὶ ἔμπεδος ὑπάρχει ἐν ταῖς ἐντίμοις καὶ δεδοκιμασμέναις στοργαῖς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν τῇ σελ. 389 τοῦ παρόντος φυλλαδίου στήλη ἀ. ἐν τῷ τέλει ἀντὶ, ἀξιωματικὸς τοῦ Ναδῆ, ἀνάγνωθι, τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀντὶ Reine, ἀνάγνωθι Revue de deux Mondes.

ΠΕΡΙΔΗΨΙΣ.

Η Βεσιλικὴ (τέλος). — Ο Γεώργιος Μίνσκης (διήγημα). — Τὸ τραγοῦδι τοῦ Μάλου (Έλλην. θείμα). — Κρίσεις περὶ τῆς Ἱερᾶς ἔξετάσεως (Ιστορικὸν ἐράνισμα). — Ηθικαὶ μελέται περὶ γυναικῶν (συνέχεια). — Ζωδικὰ μνημεῖα. — Απλοποίησις τῆς ζωῆς.

Εἰκονογραφία Η Βιλελμένη. — Παλάτιον τοῦ Άλλαγαθᾶδ.

Παράρθητη μ.α. Ο Τποκόμης τῆς Βραζελόνης.